

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS)

for

SHIKOKU

OM RAS FOR SHIKOKU

Shikoku er en av rasene som hører inn under Norsk shiba klubb.

Per 31.12.2013 finnes det bare ett individ av denne rasen registrert i Norge. Vi har derfor ikke laget en "fullverdig" RAS for shikoku.

Vi har lagt informasjon om rasen og helsestatus i Japan til grunn for dokumentet. Klubben følger med utviklingen i rasen, og vil øyeblikkelig tilføye opplysninger hvis det blir tatt inn individer, eller ny informasjon blir tilgjengelig.

Det finnes noen individer i Europa, og klubben vil følge med utviklingen for å kunne gi interesserte råd om rasen og informasjon om helsestatus.

Shikoku er en av de 6 japanske spisshundrasene. Rasen stammer fra fjellområdene i Kochi-regionen på øya Shikoku. Rasen er en atletisk og aktiv jakthund, spesialisert på store byttedyr. Den omtales også som Kochi Ken. Shikokuen verdsettes både for sin utholdenhet i kontakt med sine byttedyr og for å være ganske rolig som familiehund. Opprinnelig ble rasen kalt Tosa Ken, men måtte bytte navn for å unngå forveksling med Tosa Inu.

I mellomkrigstiden var det økonomiske nedgangstider i Japan. Å eie en hund, som tidligere var ganske vanlig, ble en luksus stadig færre hadde råd til. I 1928 ble Nihon Ken Hozonkai (NIPPO) dannet for å ta vare på de 6 japanske spisshundrasene. I 1937 ble rasen shikoku utnevnt til levende nasjonalmonument.

Rasen stammer fra tre linjer; Awa, Hongawa og Hata, navngitt etter hvor i Kochi-regionen de har sitt opphav. Skillet mellom linjene har blitt mindre gjennom årene siden de har blitt kryssset med hverandre. Den moderne shikokuen antas hovedsakelig å stamme fra Hongawa- og Hata-linjene. Awa-linjen forsvant som følge av nedgangstidene etter 2. verdenskrig og mangel på gode individer p.g.a innblanding av andre raser.

En sort sesam Shikoku tispe

En black&tan Shikoku tispe

En av stamhundene i Hata-linjen var "Goma-gou", født i 1934. Han ble BIS på en NIPPO utstilling i 1940. Hunder fra Hata-linjen har tyngre benstamme og lengre, tykkere og rikere pels. Skallen er bredere, ørene er mindre og sitter tettere og bevegelsene er tyngre. Hongawa-linjens bidrag preges av "Choushun-gou", også født i 1934, som ble BIS i 1941. Hunder fra denne linjen kjennetegnes av lette, flytende bevegelser, lange, sterke lemmer med utmerkede vinkler, godt ansatte ører og korrekt øyefarge. Dekkpelsen var stri og vannavvisende, men underullen var ikke av samme kvalitet som hos Hata-linjen. Hunder fra Hongawa-linjen var ofte slankere og mer elegant bygget.

Dagens shikoku er mest preget av Hongawa-linjen. To andre, viktige avlsdyr fra samme periode, er Kusu-gou, som ble BIS i 1939 og Kuma-gou. Disse fire har påvirket rasen mye og anses som stamfedrene for dagens shikoku.

FCI standarden beskriver shikokuen som en middels stor hund med godt balanserte og veldefinerte, godt utviklede muskler. Den har stående ører og en krøllet eller sigdformet hale. Helhetsinntrykk; sterk og kompakt med god benstamme. Hannhundene kan være 49-55 cm og tispene 46-52 (NIPPO, JKC).

Pelsen kan ha fire farger; Sesam, rød, black & tan og hvit. Men hvit er ikke ønskelig og straffes hardt i utstillingsringen i Japan. I mange år var heller ikke black & tan særlig populært og mange oppdrettere tolket dette som at fargen var uønsket, noe som ikke er korrekt. Mange erfarne oppdrettere avler spesielt på black & tan hanner for å bevare dypere farger og tykkere pels på linjene sine. Black & tan var spesielt utbredt hos de originale Hongawa-hundene.

Det finnes tre varianter av sesam: Kuro-goma; Mer svarte enn lyse dekkhår, Aka-goma; Hovedsaklig rød med noen svarte dekkhår og Shiro-goma; Hovedsakelig hvit med noen sorte dekkhår. I likhet med alle de japanske spisshundrasene har den en dobbelpels, med strie dekkhår og tykk, tett underull som røytes 2 ganger i året. Alle hundene skal ha urajiro; Hvite eller kremfargede markeringer på undersiden av kropp og lemmer, i tillegg til i kinn og snute.

Shikokuen er mer førerorienterte enn de andre japanske spisshundrasene, men den tenker fortsatt selv og vil ofte overhøre eller la være å utføre kommandoer. Den kan være territoriell og kan være en god vakthund, men av natur er den ikke vaktende eller beskyttende.

Shikokuen er den minst utbredte av de japanske spisshundrasene. Bare et fåtall finnes utenfor Japan. I 2010 ble tallet utenlandske hunder anslått til å være ca. 100. Selv i Japan er rasen uvanlig og bare 2-300 valper registreres hvert år. Man anslår at det finnes 5-7 000 individer i Japan. De fleste av dem er registrert i NIPPO.

Det finnes ikke mye dokumentert om helsen til rasen. Noen sykdommer som er dokumentert er enostose, leddrelaterte tilstander, HD, delte eller unormale løpetider, allergier, entropion, patella luksasjon, sterile hannhunder og, livmorbetennelse. Kryptorkisme og tannmangel kan opptre i sjeldne tilfeller. Man har også sett tilfeller av alvorlige problemer med nervesystemer, uten at man vet eksakt hvilken sykdom dette er.

